

Ries dagbog

Fra Ile de Huat til Hondarribia
August 2010

Søndag den 1. august 2010

Kom til fra Ile de Huat til Pornic i går ved 4-tiden, der var endnu krudt i os. Da jeg så, at der var en ledig vaskemaskine fyldte jeg den med vasketøj og fik en alvorlig gang kogevask overstået. Sten vaskede dækket og startede et større arbejde med at polere, så vi var ret stolte af os selv og havde besluttet, at jeg skulle lave mad. Da vi var kommet ind af flydebroen måtte vi erkende, at der ikke var krudt nok i os til at gå 800 meter ind til byen, så vi skridtede havnefronten af for caféer, bistroer oma., og besluttede os for restauranten! Det var et rigtig godt valg. Vi fik et rigtigt lækkert måltid, foie gras om en reje til mig og noget krebs dekorativt anrettet til Sten; lam til os begge og til dessert chokolade is med karamel biscuit. Her lades noget plads stå såfremt Sten ved gennemlæsningen ønsker at uddybe det (S: Jeg kan kun tilføje, at vi dertil drak en flaske virkelig god Bourgogne og fik en Vielle Armaniac til kaffen, en pouesse café, som det så smukt udtrykkes på fransk).

I dag fortsatte vi i samme ånd som i går: jeg vaskede tøj, Sten polerede båd. Vi vidste, der var marked i byen i dag og det skulle vi ind og kigge, vi manglede også forsyninger. Jeg skal love for der var marked i byen, hele byen! Normalt har vi konstateret, at det kan være svært at handle om mandagen, da mange af forretningerne er ikke åbne, men det var de her i Pornic og der var marked. Vi fik handlet og købte lidt med hjem til vores frokost. Sidst på eftermiddagen tog vi til byen igen for at få os en kop kaffe, det fik vi også, og der var stadig lidt marked. Sten fik gjort sig nogle gode køb: Et kvejl hampetovværk, det har han ledt længe efter, men det er svært at finde, og et marinemaleri (€10), der godt kunne ligne en Eckersberg (et af skibene fører i hvert fald dansk flag).

Mandag den 2. august 2010

Sejlede fra Pornic halv ti til L'Herbaudiere, ni sømil, vi var fremme klokken 11. Vi kunne ikke finde havnekontoret: Der er marked i byen og også her fylder det hele byen og byen går helt ned til havnen. Efter at have efterfyldt vores depoter, fandt vi havnefogeden. På markederne er der altid nogle vietnamesere, der laver mad og sælger det. Vi fik vietnamesisk mad til frokost. Herefter håndvask af tøj, vask af badeværelse, Sten polerede igen og så til legetøjsforretningen (skibsudstyr). Mad ombord, marinerede kyllingespyd fra markedet i går.

Tirsdag den 3. august 2010

Lige nord for havnen er der et dige som blev bygget af en M. Jacobsen, født og opvokset på øen. Han må da være af dansk afstamning. Pudsigt. Var ude på en lang cykeltur. Ile Noirmontier er en ø, der oser af sommerland og ferie. Det er rigtigt, hvad de skriver i guiderne, at når man kommer syd for Bretagne så er husenes tage ikke sorte men røde. Efterhånden som vi er kommet sydpå er stenhusene langsomt blevet afløst af hvidkalkede huse og der er blevet stadigt flere hvidkalkede huse med døre og vinduer malet i kraftige pastelfarver, mest i blå. Det var virkelig flot i morgenlyset, hvor de røde tage gav de hvide vægge et lyserødt skær.

1,5 kg hummer er (mere end) nok til to personer

Onsdag den 4. august 2010

Rigtig snusket vejr; havde overvejet at fortsætte til Ile de Yeu. Da vi havde set ud på verden droppede vi det projekt, og holdt "søndag". Dvs. byggede rede, opdaterede dagbog og hjemmeside, læste bøger. Sten fandt ud af at det tjærede tovværk han havde købt et bundt af, ikke var tre-slået, men fire-slået. Han erklærede kækt, at det ikke betød noget, det var blot sværere at 'takle' (at arbejde med).

Torsdag den 5. august 2010

Tog fra L'Herboudiere kvart i ni og var på Ile de Yeu klokken et. Fin sejlads fin vind NW 5-7 m/s. Har haft kontakt med Leila om datoerne for hendes hyre her om bord. Det bliver i september, hvor vi regner med at være i Spanien. Sten ser frem til lidt husmoder-afløsning, - Leila ser frem til at gå på tapas-bar(er).

Sten er begyndt at overveje, hvordan han indkøbte billede er endt på Ile Noirmontier. S: det har nok hængt hjemme hos digebyggeren Jacobsen; R: det bliver det ikke nødvendigvis en Eckerberg af.

Fredag den 6. august 2010

Ligger i fiskerihavnen. Det lader til, at der er den sædvanlige konflikt mellem fiskerne og sejlerne. Fiskerihavnen har en sluseport, dvs. at der er begrænset afgang hertil. Men da vi skal ligge her et par dage, så er det ikke noget problem, vi skal bare planlægge vores afgang, men det finder vi ud af når den tid kommer. S: Digebyggerens far er nok kommet fra Danmark på sådan en båd der er på billedet, måske er det hans båd; R:.....?

Lørdag den 7. august 2010

Fik mulighed for at flytte over i marinaen. Hvis vi var blevet liggende, så skulle vi i morgen have været ude af havnen inden klokken fem (om morgnen!), inden havnen blev lukket for lavvande. Så da vi kunne komme ud af fiskerihavnen ved et-tiden, flyttede vi.

Søndag den 8. august 2010

Vi havde jo hørt fra Røde Orm, at de kun fik lov at være i Les Sables d'Olonne i to dage. Vi havde været i kontakt med Stens halv-fætter, der bor i Baskerlandet. Familien er på ferie med deres camper her i Frankrig, og det passede med at mødes i Les Sables d'Olonne. Vi ville jo gerne have en plads, så vi tog tidligt af sted, dvs. kvart i otte. Vi var fremme klokken to og ringede straks til Esteban. Vi mødtes om eftermiddagen. Fik fransk champagne, spansk cava, franske tartines med jams på og spansk skinke. Det er åbenbart også et primitivt liv at leve i en camper. Esteban og Arantza har to børn Martin og Tomas. Esteban og Arantza taler baskisk, spansk og fransk. De to børn baskisk, spansk og engelsk. Som sædvanligt: sprogkaos når vi er med den del af familien, men sjovt.

Martin, Esteban, Tomás Arantza og Rie

Mandag den 9. august 2010

Klokken 10 kørte vi med den lille familie til stranden. De to drenge surfer og er ved at lære deres mor det. Så de tager til strande hvor surfmulighederne er gode. Drengene blev på stranden, mens vi tog i et supermarked og handlede med Esteban og Arantza. Vi spiste frokost i camperen og så i øjnene, at dér kunne vi ikke spise seks mennesker. Vi købte ind til en fiske wok, som Sten lavede ombord og vi havde en hyggelig aften. De vil tage videre i morgen, for de vil til Bretagne, og der

er mange strande de skal besøge inden da. Det var ikke svært at sige farvel. For når de er hjemme fra ferie, så er vi i baskerlandet i deres baghave!

Tirsdag den 10. august 2010

Overliggerdag. Vi havde på grund af al familiehyggen slet ikke nået at få oset i alle de sejlsportsforretninger, der er på havnen, og der er et par stykker. Det var så dagens projekt.

Det lader ikke til, at der er så meget tryk på pladserne i havnen nu. Vi havde ingen problemer med at få lov til at betale et par dage mere.

Onsdag den 11. august 2010

Planen var at sejle til Ars en Ré. Der skulle vi (af hensyn til tidevandet) være ved fire tiden, så vi skulle først af sted ved middagstid. Da vi vågnede lignede det meget mere endnu en overliggerdag: overskyet og silende regn! Sådant noget vejr er ikke for efterlønnere. Vi tjekkede vejrudsigten, og det så ud som om at der var en mulighed for at det klarede op. Det gjorde det, og vi var i Ars en Ré klokken halv fem. Vi kom der på stigende vand, og tidevandet gav os en ordentlig skub, da vi sejlede ind ad kanalen.

Leila har i en sms skrevet at digebyggerens (se 6/8) far var fra Holland. Det mener Sten ikke kan være rigtigt, for hans gode ven Eckersberg (og han er dansk) har malet billedet, inden digebyggerens far tog ned og giftede sig med den franske pige.

Torsdag den 12. august 2010

Amagerbanken har det jo ikke så forfærdelig godt, så vi er ved at oprette nogle konti i en anden bank. Vi skal have orden i papirerne på afstand, og det er lidt af en opgave. Der var så her til morgen lige noget, der skulle udskrives, underskrives og sendes, og det fik vi tjek på i løbet af formiddagen. Vi nåede også at kigge på byens marked. Der er marked hver

dag, så vi handler en anden dag, for vi ville ud på en cykeltur. Det kom vi så. Vi tog ud til fyret på øens nordlige spids, ligesom en million andre turister. Jo, udsigten var flot, men vi havde ikke lyst til at stå i en 50 meter lang kø for at komme til at kravle op ad en trappe. Så vi gik lidt rundt og kiggede på det cirkus, der er opstået omkring denne (pseudo?) turistattraktion. Vi var også inde i den museumsbutik. Jeg elsker den slags butikker, og de er virkelige interessante i dette land. Der er masser af bøger og den slags.

Det landskab vi cyklede igennem, var præget af det område lever af: saltudvinding og vinproduktion. Dertil kommer så turismen. Det kom lidt bag på os, at man kun regner med at turistsæsonen kun varer halvanden måned.

Saltudvinding på Ile Noirmoutier

Vi ligger i tredje position, udenpå en fransk aluminiumsbåd. Meget søde mennesker på vores alder, der har sejlet lige så længe som os (Michel og Christine). Vi er selvfølgelig kommet i snak, og i går var vi ovre og se deres båd og fik et glas vin. I dag har de så været her, og vi gjorde et indhug i vores sidste danske øl.

Fredag den 13. august 2010

Michel havde fundet et problem ved maskinen på hans båd. Den skulle over et sted i havnen hvor han kunne tørre ud, så

Den flotte og dramatiske indsejling til den gamle havn i La Rochelle

vi måtte lige ud og vende for at han kunne komme ud. Bus til La Rochelle, til civilisationen. Havnen i La Rochelle er lukket efter stormen Xynthia (i februar i år). Hvor lukket den er, er svært at vurdere, jeg tror ikke man bliver vist væk, men jeg tror ikke man får lov at være der ret længe. I inderhavnen, den gamle havn, er der ikke plads til særlig mange store både.

Tilbage i Ars en Ré, gik vi op i sejlklubben for at tjekke vejrudsigt og Internet i øvrigt. Der er som sådan ikke internet i havnen, men der er i sejlklubben. Der er åbent mellem klokken 11 og 13 og mellem klokken 16 og 18. Vi er blevet modtaget utroligt pænt, præsenteret for formanden og en masse mennesker. Vi har også byttet standere. Det lader til at være der man mødes inden man skal spise.

Lørdag den 14. august 2010

Den inderste båd (en Ovni) skulle på weekend, så vi måtte lige ud og vende for at han kunne komme ud. Det passede fint for han skulle først komme hjem i morgen, når vi var væk. Vi gik på markedet og provianterede.

Vi havde ikke andre planer end at blive her og nyde livet. Gik op i sejlklubben for at tjekke Internet og lignende og fik os en kop kaffe. Mens vi sad der, kom et af medlemmerne og tilbød os et stykke bagt brød med løg, sardiner

og oliven. Lækkert. Lidt i et pakkede vi sammen for at gå, men på vej ud blev vi tilbudt et glas sangria. Vi takkede pænt og høfligt (vi er jo i Frankrig) tak. Da klokken blev to, spurgte jeg, om der var fest eller noget (siden man ikke havde lukket), næh det er jo weekend og så hygger man sig med vennerne.

Lige pludseligt stod der en fyr på broen og talte dansk med os. Han havde hørt under morgens havnemanøvre, at vi snakkede dansk sammen. Det var Yan, der har læst fysik på Niels Bohr instituttet. Jo, verdenen er lille. Hans forældre havde i sin tid bygget en ferrocementbåd, som de havde sejlet til Brasilien og Guyana med. Yan var født i Guyana. De har ikke båden mere, men sejler i en vens båd. Vi bød Yan på en øl fra Ølfabrikken, og lige inden vi skulle til at åbne øllene, kom havnefogeden og sagde, at han der tog på weekend kom tilbage, for han havde maskinproblemer. Vi tog så lige en havnemanøvre til.

Det var jo højvande her til aften, og så kommer bådene jo ind. En stor jernbåd (45 fod) kom ind og kiggede rundt. Så på os! Vi sagde, at vi ville da lige tage en runde, så kunne han lægge sig inderst, så behøvede vi ikke forstyrre ham i morgen tidlig.

Søndag den 15. august 2010

Afgang klokken kvarter i syv, vi var i St. Denis d'Oléron klokken 11. Via kringlede veje skulle vi møde noget meget fjern familie af Sten. Det var vældig hyggeligt. Jørgen Engelstoft bor i La Rochelle. Det var en speciel oplevelse for Sten og mig. Jørgen lignede Stens afdøde far så meget, at det næsten var uhyggeligt. Det var kropsbygning, kropssprog, mimik, hår og tænder... ja det var en meget mærkelig oplevelse. Jeg følte virkelig, at jeg kendte ham, og var lidt nervøs for at blive for familiær. Jeg følte mig foranlediget til at sige, at hvis vi blev for familiære, så måtte han undskylde. Og lige som Stens far så bærer han sin alder utroligt

flot. Det er utroligt, at Stens far og Jørgen skal helt tilbage til en biskop Odense på HC Andersens tid for at finde den fælles stamfader. DNA er altså noget mærkeligt noget. Vældig hyggelig mand, vi skal se ham igen, når vi (i morgen eller i overmorgen) sejler til Royan.

Familiebesøg i St. Denis d'Oléron (Midette & Jørgen E)

Mandag den 16. august 2010

Overliggerdag: Her er WiFi, som de siger, og vi vil gerne vil have et elektronisk vejkort (til den lille håndholdte Garmin) når vi snart skal leje en bil og køre rundt i Nordspanien. Det fik Sten købt og downloaded, mens jeg var oppe og vaske. Og så er der dagligt marked her i byen, og det er jo en dejlig måde at handle på. Der er ligesom ved at blive hverdag, når vi kan gå på markedet hver dag og handle.

Jeg har tænkt på, at det egentlig var mærkeligt at Yan den unge franskmand, der havde læst i København (se 14/8), havde reageret på at vi talte dansk ikke på vores hækflag, yachtflaget. Jeg kiggede rundt i havnen og så, at der var nogle både, der slet ikke førte flag, heller ikke gæsteflag. Der var nogen der førte det bretonske flag som gæsteflag (selv om vi var i Charente Maritime), og nogle førte det fra hækken. Nogle førte lokalflaget fra Charente Maritime, eller det fra Vendén, som ligger lige nord herfor. Undervejs havde vi også set lokalflag fra Jersey og Guernsey. Selvfølgelig er der mange der fører nationalflaget fra

hækken! Hollændere, belgiere og fransk-mænd. Deres flag ligner til forveksling, det der bruges på flagstængerne i land (englændernes ligner ikke, men dem er der så mange af, at det har man lært). Det danske yachtflag med splitter og bogstaver i, ligner jo ikke det almindelige Dannebrog. Så der er nok ikke noget at sige til, at det ikke umiddelbart genkendes i denne skov af regionalflag.

Tirsdag den 17. august 2010

Overliggerdag: Den tredje dag er gratis her i havnen, og da vi ikke har travlt, så kunne vi jo lige så godt udnytte muligheden for WiFi. Jeg skrev lidt til Brisen. Blandt kom jeg i tanke om, at jeg det første døgn vi var af sted sagde: aldrig fleksibel, aldrig mere forandringsparat og aldrig mere proaktiv. Da jeg havde sagt det 1.734 gange, så Sten og vores ven Martin på mig og sagde, at det er jo egentlig det, sejlads handler om: At kunne tilpasse sine planer til vejr, vind, tidevand og oplevelserne du vil have i land. Det rumlede jeg så lidt over. Er konsekvensen så, at jeg ikke skulle have været på alle de kurser, men bare have haft noget mere ferie til at sejle i. Det ville have været lidt ærgerligt, for jeg holdt meget af at være på kurser. Men jeg tror jeg vil skrive til min tidligere chef og anbefale sejlkurser til mine kolleger.

Onsdag den 18. august 2010

Vi tog fra St. Denis d'Oléron klokken halv ni, før kunne vi ikke komme ud over tærsklen, så det var jo et fint tidspunkt. Vi var lidt i tvivl, om vi kunne nå til Royan og komme ind der, inden det blev for lavt. Men der var ingen problemer, vi kom ind i fin stil klokken halv fem. Vi havde et par sekundmeter vind, men det var lige agten ind, og vi kunne ikke bære genakkeren, så det blev til en del sejlads for maskine (igen). I Royan fyldte vi så diesel på. Så der er fyldt op, så vi om nødvendigt kan tage den hele vejen til Bayonne for maskine (130 mil). Lige nu ser det ud til, at vi tager af sted på søndag, men lad os se hvad vejrguderne bringer.

Torsdag den 19. august 2010

Der er også marked her i byen, dagligt! Så er det helt hyggeligt, at vi skal blive her et par dage. Vi købte krabbeklør til frokost, fiskespyd til middag, hvor vi som forret skal have melon med spegeskinke. Sejlerlivet er jo lidt primitivt!

Fredag den 20. august 2010

Vi ligger over i dag, vi har ingen planer, men der skrives og læses. Med hensyn til Stens 'Eckersberg' (se 1-8 & 11-8): Der er flere 'læsere', der har gjort mig opmærksom på at den omtalte Jacobsen var hollænder. Nu skal man jo ikke tro alt hvad man kan finde på 'nettet' og vi tror nu at dette er en misforståelse. Jacobsen var pæredansk (og om man er dansk eller hollandsk kommer stort set ud på et hernede) Når han ikke skilte med sin danske baggrund, var det fordi han var bryggerfamiliens sorte får. Dette familietilhørsforhold forklarer jo også adkomsten til den omtalte Eckersberg. (Og hermed afsluttes 'historien' om Jacobsen og Stens Eckersberg.) Vi havde også aftalt at spise med Jørgen Engelstoft og Midette i aften. Det var igen en hyggelig aften og en dejlig oplevelse at være sammen med dem. Jeg er sikker på, at vi holder kontakt med dem.

Lørdag den 21. august 2010

Vi tog fra Royan klokken kvart over ti, et meget menneskeligt tidspunkt. 130 mil var der til Angelet / Bayonne, og det var ligesom en bunden opgave. Meget fredeligt vejr, lidt for fredeligt. Den vind der var, var som sædvanlig agten ind, og kunne ikke rigtig bruges til noget, i de lange dønninger der var. Maskinen fik lov at arbejde. Vi havde fået ordentlig morgenmad inden vi tog af sted, vi fik så anden morgenmad ved elleve tiden, fik frokost ved to tiden, eftermiddagskaffe ved firetiden, middagsmad (varm mad på tallerkner) ved otte tiden, ja, vi havde meget at se til! Klokken tyve minutter over ni havde vi Cabo Feret tværs. Ved ellevetiden gik jeg ned og sov i tre timer. Jeg sov så godt, at da Sten sagde, at nu havde vinden drejet, så vi kunne godt sætte sejl, så sagde jeg: Nå! og sov

videre. Han havde regnet med, at jeg kom op og hjalp ham, med det skulkede jeg for. Jeg kom op ved halv tre tiden og så gik Sten ned.

Søndag den 22. august 2010

Ved midnat beregnede Sten, at vi havde 53 mil tilbage, så vi var et godt stykke over halvvejs. Det var næsten fuldmåne, så det var dejligt lyst. Men der skete intet. Jeg så et tre fiskekuttere, men det var også alt. Ved halv femtiden forsvandt månen og det blev rigtig mørkt, men så kom alle stjernerne frem, det er altid flot med sådan en himmel.

Vi var ved anduvningsbøjen til Angelet / Bayonne ved nitiden, og vi startede maskinen og tog storsejlet og fortsatte stille og roligt ind.... indtil maskinens temperaturalarm gik i gang! Vi stoppede maskinen, tændte for ventilatoren i maskinrummet, Sten gik alle slanger igennem, jeg åbnede hanerne i badeværelset og pantryet for at få tømt varmtvandsbeholderen (og fyldt den med koldt vand så varmeveksleren eventuelt kunne give ekstra minutters køling), gjorde et hækanker klar. Målet var, at sikre at maskinen kunne køre i ti minutter, indtil vi kom ind i havnen og fik fat i en pæl eller lignende. Alt i mens sejlede vi stille og roligt ind for genuaen alene. Og det var stille og roligt, for vi havde to knobs modstrøm. Da vi endelig startede maskinen igen, kom der kølevand ud, den gik som en drøm, vi sejlede ind til anduvningspladsen ved havnefogeden, fik anvist en plads: alt fungerede. Puh ha.

Selv om adrenalinet kørte, havde vi dog noteret at der lå en Southerley 135 ('Bodic') i havnen. Der var dog ikke liv, da vi sejlede ind. Vi følte at vi skulle have en anduvningsbajer og gik over til en café/restaurant der lå ved havnen og fik sådan en. Den virkede! På vej tilbage til båden for at indhente noget af den søvn vi havde mistet, kiggede vi forbi Southerlyen og fik hilst på Sue og Nigel. De inviterede os på en drink, men vi afstod, og fik lov at komme tilbage til en gin og tonic om aftenen, når vi havde fået sovet. Og så sov

vi! Inden vi gik over til Sue og Nigel fik vi rensset cykler, det var en dejlig ting. De trængte til det.

Sue og Nigel er ligesom os pensionerede og er på vej sydpå. De er utroligt søde, og vi hyggede os gevaldigt. Det er underligt, at man kan have så meget tilfældes, bare fordi man har købt samme type båd. Sue var ved at læse den samme bog som jeg er, og den har jeg fået af en anden Southerley ('Go for It') ejer Harriet, som vi mødte i Benodet (Wolf Hall om Henrik den VIII). Vi blev også budt på mad, og vi havde virkelig svært ved at løsrive os. De vil sejle i morgen, for de vil meget gerne til Middelhavet inden november.

Mandag den 23. august 2010

Nigel og Sue kom over ved ti tiden for at sige farvel, de ville sydpå og er lidt mere utålmodige end vi er. Vi ønskede dem god tur og nussede lidt rundt. Vi fandt ud af, at den nærmeste café/restaurant har et anvendeligt Internet, for det i havnen er mere "of" end "on". Vi cyklede lidt rundt, men var lidt handicappede af, at vi ikke havde et ordentligt kort og ikke kunne finde turistinformationen. Undervejs fandt vi den lokale sportshal, hvor de spillede Belotta. Det er et ketsjerspil, der ligner squash, der spilles med store bordtennisbat og med bander, dvs. op og ned af væggene. Det ser hårdt ud, og jeg fatter ikke hvad der foregår.

Vi spiste på den lokale café/restaurant. Vi blev foreslået at spise, den kotelet (Porc Ibaioana) de havde på spisekortet. Det var bare så godt, desværre kunne jeg ikke spise op, det er sjældent, at jeg spiser en kvart gris, alene. Til dessert fik jeg nogle sprøde ruller med hindbær og hvid chokolade, mmmm. Sten fik ost.

Tirsdag den 24. august 2010

Cykeltur til Bayonne. Meget flot by. Vi er virkelig kommet til en ny landsdel, et nyt område. Og her bor baskere. Der dyrkes

Pelota er et minder om squash, og der er mange varianter (det kan spilles med hånd, bat eller kurv). Billedet er fra Musée de Basque.

grøntsager, der laves skinker og deres forretninger og markeder er helt anderledes frodige, end dem vi har set indtil nu. Det er en mærkbar forandring, efter vi er kommet de 130 sømil sydpå. Der er et Baskisk museum i byen, vi benyttede lejligheden til at blive klogere på Baskerlandet. Husene her er meget brede med balkoner og masser af blomster. De er bygget i noget, der ligner bindingsværk, hvor træværket er malet rødt eller grønt.

Da vi var kommet tilbage og skulle over og se, hvordan det gik på den lokale café/restaurant, var den en der sagde 'god dag' da vi gik ind ad broen. Det var Yannic. Han havde lært dansk, da han som barn efter krigen var blevet sendt tre måneder til Danmark. Han havde boet hos en familie i Randers, hvor faren var vognmand. Han var fra St. Nazaire, som var blevet bombet sønder og sammen under krigen. Derfor sendte man de værste ramte børn til steder, hvor de kunne få lidt fred, og hvor de kunne få noget at spise. Han talte utroligt godt dansk, selv om han kun har været der et par gange siden.

Onsdag den 25. august 2010

gentlig var vi ikke særlig motiverede for at cykle en tur til Biarritz, endnu et badested. Men vi tog os sammen, og det var ret

spændende. Jo, det er et gammelt badested for konger, kejsere (Napoleon III) og Zaren. Der

En af strandene i Biarritz

har været så mange russiske turister, at der er bygget en ortodoks katolsk kirke. Det har selvfølgelig sat sit præg på stedet, der er mange imponerende bygninger. Men stedet lever endnu. Det er stadig et meget levende badested og sandstrandene er meget flotte og veksler med klippekyster.

Da vi kom tilbage, tog jeg mig sammen og vaskede. Der er ingen tørretrumle, men vejrudsigten er god, så jeg hænger det ud, og nu skrives der så dagbog.

Torsdag den 26. august 2010

Endnu en cykeltur i baglandet, hvor vi koncentrerede os om at finde et supermarked for at få fyldt lagrene op. Vi stiledede efter Angelet by, men måtte konstatere at de tre byer: Bayonne, Angelet og Biarritz er vokset helt sammen og er basis for et intenst sommerliv. Hvilket er helt naturligt, da badestrandene er meget fine og velholdte.

Fredag den 27. august 2020

Det regnede meget da vi vågnede, vi tog en vejrudsigt og faldt tilbage på puden. Vi sejler ikke i dårligt vejr.

Lørdag den 28. august 2010

Vi tog fra Angelet klokken halv ti, for at sejle de 13 mil der var til St. Jean de Luz. Vi var fremme klokken 12. Dejlig havn, her ligger vi

lige midt i byen, under nogle af de brede flotte bindingsværkshuse.

Havnefronten i St. Jean de Luz med de karakteristiske baskiske facader

Søndag den 29. august 2010

Der var marked med de regionale produkter, så vi gi naturligvis på indkøb og købte kun det allermest nødvendige.

Mandag den 30. august 2010

Vi havde egentlig tænkt os, at bliver her til i morgen. Men vejrudsigten for i morgen er lidt kedelig og i dag er den helt fin. Vi flyttede os så de otte mil fra St. Jean de Luz til Hondarribia i Spanien. Så blev der sat et nyt gæsteflag. Her har vi tænkt os at blive et stykke tid og benytte lejligheden til at se lidt på baskerlandet. Vi fik en tekstbesked fra familien Vullioz (Esteban & Arantza), som spurgte om vi kunne modtage besøg i St. Jean de Luz. De er på vej hjem efter ferien. De blev omdirigeret her til Hondarribia, og vi spiste aftensmad sammen. Vi er blevet inviteret hjem til dem næste weekend, så der skal vi holde weekend i et hus.

Tirsdag den 31. august 2010

Der er fin internetforbindelse her i havnen, så der er lige lidt der skal opdateres. Så skal vi have kigget på bus og togforbindelser. Nu må vi se hvad vi når!